

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

9. Quomodo pensio in beneficio imponi possit ac soleat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

ligatum. Quamvis etiam fructus ex beneficio nondum percepti, etiam perceptum ipsam beneficium. Vt propterea pensionarius convenire queat novum beneficium possidentem, & ab eo transacti temporis sibi debitas pensiones exigere.

Decimoquinto quaeritur, An qui in beneficio succedit, pensiones debeat solvere, a priori beneficiario, qui beneficium dimisit, & superstes est, minime solutus, aut quia noluit ille, aut quia non potuit? Responder Gigas, cuius ergo responsum probat, *quæst. 43.* eas solvere beneficiarium debere, ad quem fructus beneficium, cum adhuc vivat, annis superioribus pervenerunt; nam fructus beneficium singulis annis tacite sunt hypothecæ subiecti pro pensione soluenda, *sic Romanus consil. 388.* ita vt cum eo, qui fructus percepit, hypothecaria actione litigare possimus, *ut dicam inferius.* Teste etiam Dominico in *cap. ult. §. Porro, de offic. ordinari. in 6.* collectam singulis annis beneficio impostam is debet solvere, ad quem illius anni fructus deventur, quamvis collecta nondum soluta beneficium dimiserit. Gigas tamen recte annotavit, pensionarium posse contra alterum agere in iudicio: potest enim vel novum beneficium possidentem inducere, vel antiquum: cautius tamen faciet, si novum possidentem conveniat.

Decimosexto quaeritur, An cum pensio imponitur in fructibus certi beneficii, prædii, vel possessiones habentis, quæ quotannis duplices fructus fuerunt, bis ad annum solvi debeat? Minime, quia pensio non debetur ex huius, vel illius prædii fructibus, sed generatim ex omnibus beneficii redditibus.

Decimoseptimo quaeritur, An in distributionibus quotidianis pensio imponatur? Communis omnium sententia negat imponi ob eam causam, quod pensio ex beneficii fructibus debeat; quotidianæ vero distributiones nequaquam in fructibus beneficii numerantur. *Oldradus consil. 17. Ioan. Andreas in rubrica de concess. præben. Rotæ decis. 134. in novis. §. 766. in antiquis. Felinus cap. Ad aures, de rescriptis.* Quoniam distributiones sunt laboris stipendium, & operæ, & ministerii merces. *cap. primo, de Cleric. non resid. in sexto.* Sed dubitabit aliquis, An quando præter distributiones quotidianas sunt quoque redditus communes, qui diuiduntur in eos, qui certis anni temporibus intersunt officiis diuinis, licite in illis pensio imponatur? Refert Gambarus *de officio, & potestate legati lib. 6. num. 24.* in Rota iudicatum, constitui non posse, quia licet communes sint tales beneficii redditus, fructus tamen illius non censeantur, quoniam, vt laboris merces & stipendium operæ debeat. Atramem, Mandosio recte *lib. de Signatu. gratia & iustitia, tit. pensiones,* aliquando pensio in quotidianis distributionibus imponitur, & tunc ea solet clausula apponi: [Etiam si in solis distributionibus, & non nisi, præteritis, & diuinis officiis interessentibus dari, & per eos lucrari consuetis, &c.] qua clausula apposita debetur pensio, etiam ex illis distributionibus, quæ dari solent iis, qui diuina officia statim horis frequentant. Quotiescumque vero pensio simpliciter in beneficio constituitur, censetur in fructibus tantum, distributionibus exceptis imponi. Quid si beneficium nullos redditus, præter distributiones habeat? Tunc pensio in distributionibus ipsis impostæ censetur, quod ni esset, concessio pensionis vana, & inutilis redderetur.

Decimo octavo quaeritur, An pensiones transactis annis non solutæ pensionario demortuo, debeat heredi ipsius? *Agit de hac questione Gigas de pensionibus, quæst. 52. Et nos supra cap. 3. huius libri, quæst. 8. §. q. 16.*

CAP. IX.

Quomodo pensio in beneficio imponi possit, ac soleat.

Primo quaeritur, An sit iuri consentanea ea clausula, quæ solet in constituendis pensionibus apponi: vt sci-

licet pensio solvatur, habita, vel non habita beneficii possessione? Mandosius *de Signatu. gratia, & iustitia, tit. Pensiones,* arbitrat, pensiones, quæ in beneficiis ultra montes in Hispania consentientibus conceduntur, quam dixi clausulam continere: propter ea quod difficile probari possit, sit necne possessio beneficii apprehensa, & quis verus possessor, quis intrusus debeat iudicari. Quocirca licet beneficiarius possessionem nactus non fuerit, pensionem debet; alioqui nunquam, aut raro solueretur, cum pensionarius certior fieri nequeat, cepetne beneficiarius possessionem. Pensiones vero, *inquit Mandosius,* quæ in beneficiis Italicis imponuntur, hanc clausulam non continent, quia facile pensionarius scire potest, possideat necne beneficium is, qui debet solvere pensionem. Attamen in his quoque pensionibus eadem clausula solet apponi, sed de eius æquitate quidam dubitarunt. Primum, quia *ex l. Si debitor ff. de contrahen. emptione,* qui emit decem mensuras olei ex certo præditi proventuri, non debet eas solvere nisi oleum proauerat. *Et l. Cum certus ff. de triuco, vino, oleo;* si legentur decem amphoræ vini ex certo fundo colligendi, non debentur plures quam colligantur: sed pensio ex beneficii fructibus soluenda est, ergo non debetur ante perceptionem fructuum. Deinde, res promissa vel legata, si pereat sine culpa debitoris, iure ab eo non exigitur. *Inter stipulantem. §. sacram. ff. de verbo. oblig.* sed fructus beneficium, cuius Clericus possessionem adipiscino potuit, videntur periisse sine culpa ipsius. Adhæc, impedimentum eueniens iustam excusationem affert homini, non faciendi id, quod alioqui facere debebat. *cap. communiter, distinct. 3. & cap. Quomodo modum, de iur. iur. Cur ergo beneficiarius pensionem solvere debeat, cum beneficii possessionem nequeat apprehendere? Videtur etiam clausula illa speciem simoniæ continere: nam si pensio non habita possessione beneficii soluenda est, sequitur, vt ex ipso beneficii titulo debeat, & beneficiarius pensionem solvere ex suo patrimonio cogatur; & proinde videtur esse quædam beneficii nundinatio. Demum, sequeretur inde, vt beneficiarius tamen si nunquam beneficium possideret, tamen singulis quibusque annis solvere pensionem deberet, quod durum profecto videtur esse, ne dicam intolerabile. Quapropter teste Flaminio Parisio *de resignatio. beneficio. lib. 6. quæst. 2. num. 147.* in Rotæ auditorio semper ea clausula mitius & benignius est accepta: scilicet, ne ultra duos vel tres annos protendatur: hoc est, vt beneficiarius ad duos, vel ad tres annos non amplius pensionem soluat, possessionem beneficii minime adeptus. Quid quid sit de Auditorum in Rota sententia; Navarrus *tom. 1. consiliorum. de præben. consil. 50. num. 4.* censet, istiusmodi clausulam, multam habere æquitatem. Nam difficultas rem promissam præstandi, promittentem non excusat. *l. Continuus. §. Cum ita ff. de verbo. obligat.* Deinde periculum & damnum, quod quis sua sponte incurrat & sustinet, ipsi imputatur. *cap. Damnum, de regul. iuris in sexto.* sed qui beneficium tali pensione oneratum sponte suscipit, id onus sibi imponit. Præterea, quia euentus quem potuit, ac debuit præuidere, non excusat. *l. Si putator, ff. ad legem Aquiliam;* sed quisque præuidere potest, possit ne beneficii, quod accipit, possessionem nancisci. Postremo licite potest beneficium, cuius redditus annui, sunt 300 aurei, tibi concedi, ea lege, vt quotannis Titio 100. reddas: etiam prius quam eius possessionem consequaris, quoniam etsi nondum fructibus beneficii potiare, ius tamen eos exigendi habes, & spem iis potiundi.*

Neque vero magnum & difficile est aduersariorum argumenta diluere. Primum enim soluendo, dicimus debitorem illum non debere eas solvere mensuras, quas promittit tantum se soluturum ex fructibus certi prædii vel fundi: at vero pensionarius generatim promittit se ex fructibus beneficii pensionem soluturum: atque illi satis est si ius & spem habeat eos percipiendi suo tempore. & hinc etiam facilis aperitur via ad solutionem aliorum argumen-

torum:

torum: sed nihilominus ea clausula benigne ad duos tantum annos, vel tres protenditur.

Secundo quaeritur, An pensionarius sit liber à soluenda omni decima, etiam Papali, collecta, & subsidio quocumque quod solet charitativum appellari? *Gigas quaest. 38. & 59. de pensionibus*, hanc ponit quaestionem: An pensionarius debeat pro rata suae pensionis parte charitativum subsidium soluere, quod reddi solet Episcopo, cum illud imponit, iuxta id, quod habetur in cap. *Conquerente, ad finem, de offic. ordinarii. & in cap. Cum Apostolus, §. dehemus, de censibus? & quaest. 59.* quaerit idem Gigas, An pensionarius pro rata parte pensionis debeat soluere decimam Romano Pontifici reddi solitam, quaestione vero nonagesima quaerit, An cogi pensionarius possit pro rata parte contribuere ad extruendum, vel rescindendum fontem, vel pontem communem, vel ad aperiendas vias, vel muniendas, vel ad instaurantos, vel custodiendos vrbis muros ab hostibus? Et haec quidem ille Actor. Nos igitur, vt satis proposita quaestioni faciamus, ita distinguiamus: aut loquimur de pensione, vt solet vsu & more concedi, aut in re communi dari deberet. Primo conferri solet adiecta clausula: [Sic, vt sit libera ab omni decima, quarta, media, & quavis alia fructuum parte, etiam pro sustentatione classis tritremium, & quocumque alio ordinatio, & extraordinario onere, necnon subsidio charitativo, & quavis alia impositione, etiam pro reparatione, & fabrica Basilicae Principis Apostolorum, Cruciae Sanctae, & expeditione contra Turcas, aut alios infideles, seu ex quacumque vrgenti, vrgentissima, ac de necessitate exprimens causa, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, vel alias etiam defacto impositis, & imponendis, etiam si in impositionibus, huiusmodi caueatur expresse, quod pensionarii quicumque pro rata pensionum suarum quantumvis exemplarum praemissis contribuere teneantur,] quam clausulam addi solet, testantur *Gigas loci supra citatis, Caccialupus de pensionibus, quaest. 17. Paulus Romanus de pensionibus, quaest. vlt.*

Illud est obseruandum, aliquando Regibus, Ducibus, aliisve Principibus priuilegia concedi, vt ad certum subsidium ipsis concessum contribuere debeant omnes beneficiarii & pensionarii, etiam si beneficium vel pensionem liberam habeant ab omni onere cuiuscumque decimae & subsidii, & cum clausula, vt sint exempta à quocumque onere, nisi expressim mentio fiat oppositi. Quare cum in his priuilegiis clausula continetur, qua pensionarii contribuere cogantur, & ex parte priuilegium quoque pensionis clausulam contineat, qua pensio libera ab omni onere subsidii, vel decimae tribuitur, videndum est, vtrum Priuilegium sit prius altero, quoniam posterius priori derogat. Si loquamur de pensione, vt iure communi concedi deberet; tunc, vt recte ait *Gigas*, pensionarius pro rata pensionis parte, contribuere & soluere deberet, eo quod pensio ex fructibus beneficii percipitur: at tales fructus non sunt liberi à tribus illis oneribus, videlicet subsidio charitativo, decima Pontificia, & collecta, ad fontem, pontem, & viam communem, & muros vrbis extruendos, restaurandos, vel muniendos. Quia tamen pensio solet tanquam alimentum in subsidium vitae conferri, & causam alimentorum leges & iura pro valde pia habent, ac iudicant; ideo Romani Pontifices pensionariis fauere voluerunt, vt pensionibus gauderent ab omni decimae, collectae, & subsidii onere liberis.

Tertio quaeritur, An in pensionis impetratione facienda mentio sit prioris pensionis in beneficio constitutae? Est communis omnium sententia, mentionem esse faciendam: *Gigas de pensioni, quaest. 29. Cassiodorus decis. 3. de pension. Gambarus de offic. legati lib. 6. qui est de pensionibus, num. 126. & seqq. Mandosius de signatura Gratiae, & Iustitiae, ritul. de pensionibus.* Et hoc locum habet etiam in pensione, quae conceditur alicui causa beneficii per resignationem dimissi: vnde fit vt posterioris pensionis impetratio, prioris non facta mentione, tanquam subreptitia, omni robo-

re careat & firmitate: Pontifex enim non creditur Ecclesiam velle duplici onere grauare. cap. *Mandatum, & cap. Litteris, de rescript. & cap. Duobus, eodem tit. in sexto.* non secus, ac testator non onerat haeredem duplici obligatione. *Titul. instrumentum, §. in vitam, ff. de lega. & l. uxorem, §. in testam. ff. de lega. 3.*

Sed dubium est, An cum is, qui suum resignat beneficium, ignorat bona fide illud alia pensione grauatum, & idcirco nulla facta mentione eius oneris, pensionem in resignatione sibi reseruat, valeat huiusmodi reseruatio? Negat *Gambarus* illam valere: alii tamen valere arbitrantur, quando beneficium vtriusque pensionis est capax. Si vero prior pensio reseruata, nullus fuerit momenti, aut non constitit in eam beneficiarii consensus, necesse non est eius fieri mentionem.

Sciendum etiam est, Pontificem Romanum pensionem aliquando concedere hac clausula adiecta in resignatione pensionis: *Et alia desuper assignat & pensionem non excedant dimidium partem fructuum.* qua clausula apposita, reseruatio secundae pensionis rata & firma censetur, etiam prioris nulla facta mentione, quia Papa saltem generatim cogitatis: creditur de priori pensione: quod sufficit. *Qui iure militari, ff. de testamento militari.* Pari ratione si prior pensio sit extincta, nulla est opus mentione, quia est onere beneficium liberatum. Ad haec omnia incommoda vitanda, solet pensio imponi cum clausula illa. [Etiam si super illius beneficii fructibus aliae pensiones annuae, quarum summas, & caetera habere placeat pro expressis, & quae exprimi possint, in literis aliis forsitan assignatae existant: dummodo omnes simul illorum fructuum medietatem non excedant.]

Quarto quaeritur, Quot, & quas poenas ipso facto beneficiarius incurrat, ob pensionem in beneficio impostam ab eo minime solutam? Notandum ex *Gigante, de pensionibus, quaest. 76.* in beneficiarium plures poenas constitui debitam pensionem non soluente. Nam & beneficium priuatur, & in excommunicationem incidit, vt propterea merito quaeritur, An in huiusmodi poenam pensionarius incurrat statim, atque pensionem statuto tempore non soluit. Sciendum est, vsu esse receptum, vt pensionario deus regressus ad beneficium, quod per resignationem dimittit, si ei pensio non soluitur. hoc est, datur ei facultas, quas ad beneficium à se dimissum reuertatur: vt *Gigas de pensionibus, quaest. 99. num. 18. Gambarus de officio legati, lib. 6. de pensionibus inscripto, num. 481. & 493. & Redoanus de Simonia par. 2. num. 2. & seqq. annotarunt.* Hic autem regressus conceditur in utilitatem & commodum pensionarii. Et in literis Pontificis vbi pensio reseruatur, clausula apponitur haec: *Nec non dicto Titio, vel aliquo ex successoribus in dicto beneficio in solutione dictae pensionis deficiente, seu illam ad minorem summam reduci, vel inualidari petente, &c. licet eidem Caio liberum habere regressum, accessum, & ingressum, illiusque corporalem possessionem per se, vel per alium, seu alios propria auctoritate libere apprehendere.* Sic illa est. Est item hic regressus iuri communi consentaneus, iuxta id quod habetur in cap. *Si beneficia, de praeb. 6. & colligitur ex toto titulo ff. de conditione ob causam.*

Sed nunquid regressus hic etiam conceditur pensionariis, qui vel beneficium per resignationem non dimiserunt, vel lite de beneficio non cesserunt? *Gigas quaest. 99. num. 22.* scribit, duobus tantum ex causis regressum concedi vsu curiae Romanae: videlicet cum quis suum beneficium resignat, vel lite de beneficio cedit. Sed verius est quod refert *Mandosius de Signatura gratiae tit. Regressus, & Redoanus de Simonia par. 2. cap. 19. num. 1.* esse in curia receptum, vt cum beneficium ob obitum beneficiarii conferretur alicui, reseruetur alteri pensio etiam cum facultate ad illud beneficium ingrediendi accedendive; hoc est, illud capiendi, si beneficiarius pensionem soluere recuset. Item, regressus conceditur cum amplissima potestate pensionario: nam datur ei facultas beneficium capiendi propria auctoritate per se, vel per alium, etiam quando beneficia-

ius petierit, vt pensio ad minorem quantitatem redigatur, vel in totum extinguatur, tanquam irrita & inanis. Quid dicendum vero, quando Titius Canonicatum resignauerit, referuatis sibi 24. nummis aureis licet ibi illi ad Canonicatum suum redire resignatorio contentente nullius momenti fuisse pensionem, eo quod Canonice-
tas, præter distributiones quotidianas, nullos fructus ferat. Refert Flaminius lib. 6. de resignatio. beneficiorum. quest. 5. num. 8. in Rota esse iudicatum, pensionario facultatem dari beneficii possessionem capiendi, quando Beneficiarius exceperit nullam esse pensionem, & exceptio fuerit facti, non iuris. Vnde quia in prædicta causa resignatarius contemdit irritam fuisse pensionem, quia non in fructibus, sed in distributionibus fuit constituta, quæ exceptio est iuris, cum pensio non soleat in distributionibus imponi, nisi id fuerit in litteris expressum, ideo regressus locum non habet. Potest tamen Titius suum beneficium repetere non ratione regressus, sed actione spolij perinde ac si eo spoliatus esset. Dubitatur etiam, An statim atque Beneficiarius pensionem non soluit, vim & locum habet regressus? Negat Gambarus libro citato num. 272. sufficere lapsum temporis, sed necessitatem quoque esse sententiam, qua declaratur tempus præscriptum transisse. Dubium item est, an cum pensionario conceditur talis regressus, requiratur Beneficiarij consensus? Respondent Gigas, Gambarus, & Redoanus locis citatis, & recte, non requiri: quia regressus conceditur in vtilitatem & commodum pensionarij, ac in odium & penam Beneficiarij pensionem denegantis. Hinc est, vt procurator generatim à Titio constitutus ad beneficia cum reservatione pensionis accipienda, ea possit accipere etiam referuata pensione & regressu, quia facit id quod fieri solet. Item ambigitur, quo tempore pensionarij facultatem habens beneficii possessionem capiendi, propterea quod ipsi non fuerit pensio soluta, possit apprehendere? Respondeo, cum Gigante, esse vñ introductum, vt si debitor pensionis lapsis sex mensibus, eam non soluerit intra triginta dies, eo ipso in excommunicationem incurrat, & propterea beneficium amittat: & tunc pensionarij, in ea excommunicatione Beneficiario perseverante, ius habet beneficium capiendi, ita tamen, vt declaret vti se velle iure, quod habet beneficium repetendi, vt est communis omnium sententia. Nam similem penam non contrahit Emphyteuta ob denegatam pensionem, nisi dominus declarauerit velle se suo iure vti, & caduca fuisse emphyteutica bona: ac proinde eo non declarante, & postea moriente, hæredes contra emphyteutam actionem non habent, quia videtur dominus eam remisisse. Postremo dubitatur, An regressus etiam locum habeat contra eum, qui in beneficio pensione onerato successit? Habet, in litteris enim Pontificijs id dicitur aperte. Is item qui subrogatur, sustinet quoque eius onus. Ex his quæ hæcenus diximus, licet intelligere? si Beneficiarius habens beneficium cum onere pensionis & regressus, eam non soluat sex mensibus transactis, & infra 30. dies, aut infra annum moriatur, tunc pensionarium non posse vti facultate, & iure redeundi ad beneficium contra successorem: quia eum non egerit contra, beneficiarium demortuum, cum viueret, eo ipso creditur suo iure cessisse: ac ita definitum esse ab Auditoribus in Rota, testatur Castellor. Decis. 21. numer. 3. de locato. Quid si referuata sit pensio 100. aureorum cum regressu, & postea fuerit extincta ex parte dimidia: reliquam dimidiam extantem non soluente Beneficiario, ius habet pensionarij beneficium capiendi? Flaminus libro citato numero. 33. refert in Rota esse conclusum, eum pensionarium ius habere beneficium repetendi, quia cum dimidia pars pensionis debeatur, locum habet regressus: ex equo tamen, & bono sufficeret, si pensio ex parte dimidia soluatur, nec iuris rigorem in hoc esse seruandum.

Quinto queritur, Quænam aliæ clausulæ soleant apponi, cum pensio in fructibus beneficii constituitur? In

primis causa exprimitur, cur pensio referretur: videlicet, quia beneficium quis dimiserit, vel lite de eo cesserit, vel ob merita, & obsequia illius, vel literaturam & doctrinam, vel simile quippiam. Deinde exprimitur etiam fructus, super quibus imponitur pensio. Item, vt soluatur pensio à Resignatario, & quocunque alio, qui ipsi in beneficio successerit: Tum vt soluatur partim in die Natali Christi Domini, & partim in Natali Sancti Ioannis Baptistæ, postea apponitur pena excommunicationis, & priuationis, hisce verbis: *Ac volentes, & eandem auctoritate statuente, quod ille N. vel quicumque alius successor, qui in dictis festiuitatibus, vel saltem intra triginta dies illorum singulas immediate sequentes pensionem prædictam per eum tunc debitam non persoluerit cum effectu, lapsis diebus eisdem sententiam excommunicationis incurrat: à qua donec tibi vel eidem procuratori de pensione huiusmodi tunc debita integre satisfactum, aut alius tecum, vel cum dicto procuratore super hoc amicablem concordatum fuerit, præterquam in mortis articulo constitutus, ab solutione beneficium nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate sequentes sententiam ipsam animo (quod absit) sustinuerit indurato, ex tunc effluente mensibus eisdem dicto beneficio perpetuo priuatus existat, illudque vacare censatur eo ipso, tibi, licet ad idem beneficium liberum habere regressum. Et liceat tibi etiam vigore tui prioris tui nisi possessione propria auctoritate apprehendere, ac si illud minime resignasset.* Ex quibus verbis colligitur, Beneficiarium præscripto tempore pensionem denegantem, ipso facto incidere in excommunicationem, & beneficium amittere. At vero quia huiusmodi penæ Beneficiario irrogantur in commodum, & vtilitatem Pensionarij, eas non contrahit Beneficiarius, pensionario præfixum pensioni tribuendæ terminum prorogante, aut aliquo modo, cum ipso sua sponte conueniente. At contrahit eas penas Beneficiarius etiam nulla præuia monitione: sufficit enim si literæ ei Pontificiæ sint denunciata.

De more etiam ea apponitur clausula, (*vt pensio soluantur, etiam si nullum ius resignanti beneficium, aut lite de eo cedente conueniat*) necnon, & illa: (*Vt pensio ad minorem quantitatem redigi, aut tanquam irrita, & inanis extingui nequeat*) ex qua fit, vt decrecentibus postea beneficii fructibus, pensio integra debeatur. Nam hac clausula non adiecta, beneficiarius petere posset, vt pensio ex parte minueretur, eo quod beneficii redditus essent longe minores, quam antea. Hæc clausula locum habet, quando exceptio Beneficiarij, qua petit, vt pensio ad minorem summam reuocetur, aut tanquam irrita extinguatur, est facti tantum, non iuris.

CAP. X.

Quot modis Pensiones extinguantur.

Pensionem obitu pensionarij extingui, sicut vsum fructum vsufructuarij morte, nemo est qui ignoret. Primo queritur, An pensio extinguatur per matrimonium à pensionario contractum? Gigas g. 54. de pension ait vsu Curie Romanæ esse receptum, vti extinguatur: nam etiam si beneficium Ecclesiasticum non sit, eam tamen curia in hac parte, cum beneficio voluit æquari, vt instar beneficii per matrimonium initum pensio quoque finiretur. Et mihi, inquit Gigas questione cit. num. quarto, ipso facto accidit, quia postquam matrimonium contractum, amissi pensiones mihi vti Clerico in minoribus Ordinibus constituto, per se recorda. Clementem VII. concessas. Sic ille. Et necessarium est, vt sit matrimonium verbis presentis temporis contractum. Sicut enim beneficium per matrimonii futuri promissionem non vacat, ita nec pensio finitur.

Quæres, An Clericus, qui matrimonium contraxit, & propterea pensionem amisit, eam recuperet, si sponsa antequam ab eo cognoscatur, se ad Religionem conferat?